

SAMA NAPRIEČ LATINSKOU AMERIKOU

Milada Konečná

Všetky práva na rozširovanie, rozmnožovanie a preklad sú vyhradené.

Okrem použitia krátkych ukážok na účely recenzie sa nesmie žiadna časť tejto knihy v nijakej forme reprodukovat', upravovat' alebo inak širit' akýmikoľvek prostriedkami bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora.

Prvé vydanie

Slovenská verzia © 2019

Obsah

Úvod	4
Kapitola 1 - Môj prvý monokel z Brazílie.....	6
Kapitola 2 - Kráľovná mototaxikárov v Kolumbii	10
Kapitola 3 - Moje amazonské dobrodružstvo v Ekvádore.....	16
Kapitola 4 - Machu Picchu a peruánske komáre	26
Kapitola 5 - Peruánsko-argentínske znovu strenutie	35
Kapitola 6 - Žalúdok "na vode" v soľnej púšti Bolívie	44
Kapitola 7 - "Slečna, do Kostariky Vás nepustím!"	51
Kapitola 8 - Zabásnutá v Nikarague.....	58
Kapitola 9 - Útok včiel v Hondurase	71
Kapitola 10 - Nebojácne prekračovanie hraníc medzi Hondurasom a Salvadorom.....	77
Kapitola 11 - Červené mravce, guatemalský prales a nemocnica v nedohľadne	84
Kapitola 12 - Keď Vás oklame guatemalská cestovka o 5tej ráno (2krát!).....	89
Kapitola 13 - Agresívny útok mexických taxikárov	101
Kapitola 14 - Latino romániky	108

Úvod

Sama žena na cestách naprieč krajinami Latinskej Ameriky, krajinami tretieho sveta, krajinami preslávenými drogovými dílmi a nebezpečenstvom. V knihe sa dočítate o strastiach a slastiach na mojich potulkách štrnástimi krajinami Latinskej Ameriky. Vyroprávam Vám o nehodách a neprijemnostiach, ktoré sa mi na cestách prihodili, ako aj o dobrodružstvách a bláznivých zážitkoch, ktoré mi v pamäti ostanú na celý život... Verím, že vďaka mojej knihe sa prenesiete do sveta Latinskej Ameriky a vžijete sa do situácií, ktorými som si prešla.

Kto teda som a čo robím? Volám sa Milada, no všetci ma poznajú pod prezývkou Mili. A za tú môžem ďakovať môjmu prvému priateľovi, ktorý vo mne taktiež prebudil zvedavosť po cestovaní. Som taká západo-východniarka. Narodená v Bratislave, no od malička vychovávaná na východnom Slovensku. V zahraničí som bola prvýkrát v desiatich rokoch, keď ma rodičia poslali do Grécka za krstnou. Od štrnástich sa v škole organizovali výlety do zahraničia, ktoré som si nenechala ujsť. V šestnástich som si našla prvého priateľa a nasledujúce tri roky som s ním každé leto trávila v inej krajine. Počas vysokej školy som veľa brigádovala, no nezabúdala si život užívať a využívať lacné letecké linky a objavovať krásy európskych veľkomiest. Po ukončení štvrtého ročníka na univerzite v Košiciach, to som mala dvadsaťdva rokov, som odišla na leto do USA na Work & Travel a pracovala ako inštruktorka vodných skútrov v detskom tábore v Pensylvánii. Hneď po skončení leta som sa na pol roka presťahovala do Španielska a zúčastnila sa študijného výmenného programu Erasmus. Tam som sa aj naučila po španielsky. V roku 2013 som sa vrátila na

Slovensko dokončiť školu a venovať sa rodine, keďže sme v daný rok mali päť svadiieb, a ja som na každej bola hlavná družička alebo svedok. V roku 2014 som odišla pracovať ako čašníčka na riečnu výletnú loď a plavila sa po Francúzsku deväť mesiacov. Tam som si našetrila krásne peniaze a vybrala sa s kamarátmi na cestu po Thajsku. Následne som si naplánovala stáž ako lektorka angličtiny v Kolumbii a odišla spoznávať krásy Južnej Ameriky. Osem mesiacov, sedem krajín. V roku 2016 som sa vrátila do Európy a usadila sa na rok v Prahe a pracovala ako manažérka v cestovnej spoločnosti a ako sprievodkyňa pre ďalšie dve. Venovala sa krátkodobému cestovaniu po Európe a mojej milovanej rodine a priateľom. Po roku som si povedala, že je čas vybrať sa na ďalšie dobrodružstvo, ešte kým nemám žiadne záväzky (hypotéku či dieťa). Opätovne som sa v roku 2017 vrátila pracovať na loď a plavila sa niekoľko mesiacov po Holandsku, Nemecku, Švajčiarsku či Portugalsku. Pred Vianocami som v danom roku odišla na pár týždňov na Filipíny a začiatkom roka 2018 som odletela do Kolumbie. Z tej som sa vybrala opätovne sama naprieč krajinami Strednej Ameriky a ukončila moje tohoročné dobrodružstvo v Kanade, presnejšie vo Vancouvri. Tam som pracovala ako čašníčka v reštaurácii a zamilovala sa do mojej práce, nadriadených a kolegov. A kanadskej prírody. No napriek tomu, že som mala (a pri písaní knihy stále mám) v Kanade neskutočne dobrý život a finančnú slobodu, rozhodla som sa v lete 2019 vrátiť na Slovensko a dať mu šancu. Po dlhých rokoch bláznivého cestovania, bádania nebádaného som prišla k záveru, že je čas sa trošku usadiť a venovať sa najbližším. Rodina mi neskutočne chýba a veľmi mi na nej ako aj na mojich priateľoch záleží, a aj preto som prišla k tomuto rozhodnutiu. Verím, že moje cestovateľské dobrodružstvá kvôli tomuto nekončia, avšak zrejme už budú len v kratšom znení. Držte mi palce. :)

Kapitola 1 - Môj prvý monokel z Brazílie

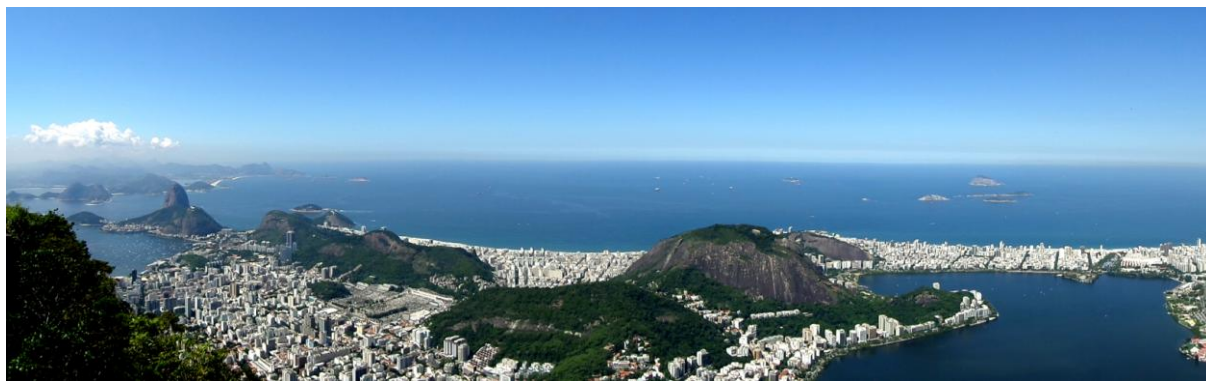
Keď som mamke oznámila, že som si spolu s kamarátkou Monikou zakúpila letenky za skvelú cenu do Rio de Janeira, a že odtiaľ pravdepodobne už sama poletím rovno do Kolumbie, netvárila sa najšťastnejšie. Ale mám pocit, že už rezignovala. Prestala sa vzpierať mojim bláznivým nápadom a dobrodružným cestám. Zvykla si. Ocko tiež. Veď čo iné im zostávalo pri mojej bláznivej, spontánnej povahe. A tak prišiel deň D a spolu s Monikou sme sa vybrali do Budapešti, odkiaľ sme vzali let do Ríma a potom smer preslávené Rio. Preslávené v mnohých veciach. Tým pozitívnejšie zmýšľajúcim napadne karneval, caipirinha, samba a pekné ženy. Tým negatívnejšie zmýšľajúcim napadnú drogy, násilie a nebezpečenstvo. Môžete hádať, do ktorej skupiny patrí moja mamka. ;)

S Monikou sme pristáli v Riu skoro ráno a rovno sme si to nasmerovali na preslávenú pláž Copacabana, kde mal bývať náš couchsurfing hosťujúci Alex. Ten, ako typický latino človek na nás akosi zabudol, predošlú noc to prehnal s alkoholom a nezvládol nám otvoriť svoju náruč v tak skorú rannú hodinu. S Monikou sme dlho nezúfali a začali sme riešiť plán B, ktorý sme nakoniec zrušili a v poobedňajších hodinách dostal Alex rozum, resp. sa z jeho krvi vytratil všetok alkohol a jeho dvere

boli pre nás dokorán otvorené. Alex, rodený Brazílčan, bol veľmi sympatický, priateľský a ochotný nám poukazovať okolie Ria. A tak nás na druhý deň vzal na moju osudnú pláž Ipanema, odkiaľ je prenádherný výhľad na horu dvoch bratov tzv. "Dois Irmaos". Pre mňa osobne to je omnoho očarujúcejšia pláž než preslávená Copacabana. No a hoci Alex vyzeral byť ako úplný heterosexuál, a vlastne aj bol, rozhodol sa nás s Monikou vziať na časť pláže určenú pre homosexuálov. A verte mi, že tých tam bolo požehnane. Sladké páriky bozkávajúce sa všade naokolo. Nás troch si nikto nevšímal. Možno sem tam zakukol nejaký pekný Brazílčan s tehličkami na bruchu na Alexa a žmurkol na neho, dávajúc mu najavo svoje sympatie. My sme s Monikou boli úplne neviditeľné. Neboli tam ani lesbičky, aby sme si aj my trošku užili pozornosti. V tej chvíli mi to až tak neprekážalo, no tej pozornosti by bola potreba, keď som bola vo vlnách silného Atlantiku.

Po chvíľke slnenia sa sme nechali Alexa napospas extrémne dobre vyzerajúcim chlapom a vybrali sme sa do vody. More bolo chladné a vlny nemalé. To nás neodradilo. Užívali sme si príjemné osvieženie. Všetko bolo úplne dokonalé. Až kým som sa nesnažila vyjsť z vody von. Vďaka mojej nepozornosti ma nečakane stiahla obrovská vlna ku dnu, celé telo spravilo pod hladinou kotrmelec a ja som si hlavu udrela o dno mora. Našťastie náraz nebol silný natoľko, aby som stratila vedomie. Avšak pri

pokuse vyjsť z vody vonku ma stiahla ďalšia vlna a znova som sa ocitla pod vodou. Začala som panikáriť. Nikto si nevšimal, že nejaké chúďa dievča sa tam topí a nevie sa dostať z vody vonku. Verím, že sa celá situácia odohrala v priebehu niekoľkých sekúnd, mne to celé prišlo ako večnosť. Nevieť akým zázrakom sa mi podarilo dostať von. Monika už sedela na osuške pri Alexovi a obaja na mňa nechápavo pozerali, prečo vyzerám tak vystrašene. Nič nevideli. Neboli svedkom toho, ako som takmer prišla o život vo vlnách Atlantiku. Teda minimálne ja som to videla takto negatívne. Adrenalin zvýšený, tep v žilách tiež. Po chvíľke sa moje telo a myseľ upokojili. A ako sa tak dialo, na pravom oku sa mi začal vytvárať ružovkastý napuchnutý monokel. Môj prvý v živote. V priebehu nasledujúcich dní menil farbu z ružovej na bordovú, modrastú, zelenkavú a žltú. Po zvyšok mojej dovolenky v Brazílii sa na mňa ľudia pozerali so súcitom a istotou, že som sa stala obeťou domáceho násillia či obeťou prepadnutia. Iba ja a Monika sme vedeli pravdu. A moja mamka, ktorej som na ďalší deň poslala krásnu selfie fotku s popisom, že si to v Riu užívam na 110%. Som to ja ale dcéra, čo? Tak či onak, som rada, že som sa z vln Atlantiku dostala von len s monoklom, a že celá táto historka sa vlastne skončila s happy endom bez fatálnych následkov. No verte mi, že po tejto skúsenosti už do mora s vlnami vyššími ako sú moje kolená, nevezliem ...

Kapitola 2 - Kráľovná mototaxikárov v Kolumbii

Môj príchod do Kolumbie bol plný očakávaní. Nervozity. Vzrušenia. Trémy. Mala som totižto vybavenú sťaž na univerzite v mestečku Monteria, kde som mala prvýkrát v živote učiť angličtinu. Moji študenti mali byť vo veku v rozpätí 18 až 35 rokov. Väčšina z nich mala byť staršia než ja. Ja som mala vtedy len 25 rokov. Dievča ešte neskúsené, životom nepoučené a bez akýchkoľvek skúsenosti s učením v škole. Človek by povedal, že moja tréma bude súvisieť s tým, do ktorej krajiny vlastne idem učiť. Do Kolumbie. Krajiny preslávenej drogovými dílermi a Pablom Escobarom - kráľom kokaínu a magnátom narkotrafikantov. Verte mi, že v tej chvíli to boli posledné veci, ktoré mi behali myslou. Ja som si v hlave opakovala a premietala situáciu na univerzite. Ako ma budú vnímať študenti? Zvládnem učiť? Byť autoritou a vzorom? Mať dobrý vplyv na iných? Totižto mnoho rodičov mojich dobrých kamarátok ma za dobrý vzor nikdy nepovažovali. Ja som bola tá "zlá", tá čo stále niečo vymýšľala, búrila sa, mala vraj zlý vplyv na ich dcéry. Ja si to doteraz nemyslím, ale to teraz nie je podstatné. :)

Podstatné bolo to, ako som sa cítila pred príchodom do Kolumbie. Zrazu som ja mala byť vzorom pre mnohých iných. A navyše v meste, v ktorom po turistoch a cudzincoch ani chýru ani slychu. Mesto nachádzajúce sa na